

ACC. N:R. M. 7376 : 1-7

Landskap: Halland

Upptecknat av: P. Jansson

Härad: Vih

Adress: Skarv

Socken: Östra Karp

Berättat av: Johan Persson

Uppteckningsår: 1940

Född år 1883 i Ö. Karp

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör jätter sid 1.

- Lägga sig
- dagstjus - 2
- Julen - 3
- Varulv - 4
- Skatttrågen - 5
- Dir. - 6-7

H. G. 14
L. W. F. 37.
L. W. F. 34

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. M. 7376 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jättar

Några sägner om jättekast kunde berättaren inte till, ehuru det intill finnes flera jättekast. Talade man om någon sägner, hur Hallands is bildats? —

Ja, det var en jätte, som hade en stor "påse" på ryggen och gick ut mot havet för att bygga en bro över till Danmark. När han kommit till havet, hade nästan all sanden runnit ut hans säck, ty det hade gått hål på den. För det sista, som fanns i säcken, kastade han ut i havet. Därigenom uppkom Hallands väderö. Man omtalade att Söderåsen i Ghäre uppkommit på samma sätt.

ACC. N.R. M.7376 2.

Lägga sig i dagstjus.

Tredje torsdagen i Nov skulle man
alltid lägga sig i dagstjus. Vad var
orsaken därtill? Ja, det var för att
spara "tänne", annars fanns det ingen
särskild orsak.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Julens

3

Minns ni, så man haft julhelv?² - De gamla hade det, men det har ej varit i min tid. - Några andra julseder? Man skulle inte "rönsa" bordet från mat jul-
afton och några afton. Tomten skulle ha en del av maten, se' man. Men annars sattes det inte gäst till Tomten. De dödas julotta kände berättaren inte till.

ACC. N.R. M. 7376:4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Versel.

Dödsfall kunde varslas bl. a genom att
man hörde tre hårda knackningar i väg-
gen eller på Jörren. Innan dödsfall bruk-
ade man ibland kunna känna blom-
doft. Om man gav allt på kyrkklockornas
klang, så kunde man ibland märka, att
ljudet var egendomligt och doft. Det betydde
dödsfall. När det ligger till över sön-
dagen, blir snest åter dödsfall. Ett annat
versel var om kyrkfalket skockade sig.

ACC. N.R. M. 7376 5.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skatterägen.

Har ni hört skatt sägner? Nej, några
särskilda skatterägen har det aldrig
berättats om. Men intill Snapphane-
vägen - den gamla lands vägen över Hå-
lands ås - skulle skatten ha varit ned-
grävda, sa man. Det är emellertid ingen
som berättat några skatter intill vägen.

Har ni hört talas om brallan i Klacken.
Nej, det har jag inte, men däremot är det
skulle finnas en gäng genom Hallandsis,
från Klacken till Skeggetorp.

Man talade väl för såu mygghet om
pomtar och vättar. Nej det ^{var} mygghet
sällan, däremot var det vanligt, att man
berättade om "goenisse". Man sade, att
vissa personer hade hjälpt av goenisse.

Gastar, - ja det är okänt, Men hos
Gunner Pålson i Gröngård, skulle det finnas
en gast. Folk sade, att en persons hade
mördats där en gång i tiden.

ACC. N.R. M. 7376:7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7 —
Sågade man någon gång om skandningen?
Nej, den är alldeles okänd. Likaså kunde
berättaren ej till märka. Berättaren hade
aldrig hört omtales, att bäckstämman fanns
i den alldeles intill flytande Kerups beck.
Likaså var nästan okänd. Berättarens
fria kunde till bäckstämman, som mönster
på vävnader och visade en sådan vävnad.
Härvid berättade man för rätt mygghit
om. Elderna vid park skulle hindra kät-
orna. Likaså skänktes de bort av buller.